

27 И Исѣсъ и рече : вста-
ви първо да се насѣтатъ ча-
да та : зашто не е доврѣ
да шиме нѣкой хлѣкатъ ш
чада та, и да го фжри на
псета та.

28 И она мѣ шговорѣ, и
рече : еи, Господи : зашто
и кѣченца та шдѣлѣ подъ
трапеза та шдѣлѣ ш трохи
те (който падатъ) ш дѣ-
ца та.

29 И рече и : за това слово
иди : излѣзе дѣаволо ш
дщѣрка та ти.

30 И като шиде въ кѣща
та си, намери зашо дѣаволо
кѣше излѣзналѣ, и дщѣрка
та и лежеше на оджратъ.

31 И пакъ излѣзе Исѣсъ
ш сѣноре те Тѣрски и Сѣ-
дѣнски, и дойдѣ на морѣ то
Галилѣйско междѣ сѣноре те
Декапѣлски.

32 И привѣдоха мѣ едѣнѣ
гдѣхѣ и гдѣниѣ и молеха го
да си тѣри на него рѣка та.

33 И като го шдѣлѣ ш на-
рѣдатъ на едѣнѣ, тѣри си
прѣсти те въ оуши те мѣ,
и плюна и пофана го за
дѣзѣкатъ.

34 И поглѣдна на небѣ то,
и въздѣхна, и рече мѣ : еф-
фаѣл : коѣто ще да рече, ш-
вори се.

35 И тоѣ чѣсѣ се швориѣха
оуши те мѣ, и развѣрзѣсе
възѣлю на дѣзѣкатъ мѣ, и
говѣреше прѣвш.

36 И запрегѣ и мѣ да не
кажатъ никомѣ : и колкото
и мѣ тоѣ запрѣщаваше, тоѣ-
ко они пѣ много проповѣ-
дѣвахѣ.

37 И много пѣвече се чѣде-
ха, и говѣрѣха : всѣ доврѣ пра-
ви : и гдѣхѣ те прѣви да чѣлѣ,
и нѣмѣ те да говоратъ.

ГЛАВА II.

Въ онѣа дни, понѣже кѣ-
ше весмѣ много нарѣдо, и
нѣмаха шо да шдѣлѣ, по-
выка Исѣсъ оучениѣ те
си, и рече и мѣ :

2 Мило ми е за нарѣдатъ,
зашо вече три дни седатъ
при мене, и нѣматъ шо да
шдѣлѣ :

3 и ако ги шпѣстимѣ гдѣ-
дѣ въ кѣщи те и мѣ, ще
да запратъ по пѣтѣатъ : за-
што нѣкои ш ни хѣ са
дошли ш далѣче.

4 И шговориѣха мѣ оучени-
ѣ те мѣ : а ш гдѣ мѣже нѣ-
кой да ги насѣти сѣ хлѣбѣ
тѣка въ пѣстѣна та ;

5 И попытѣ ги : колко
хлѣкове имате ; а они рѣ-
коха седѣмъ.

6 И запѣвѣда на нарѣдатъ
да насѣдатъ по землѣ та :
и земѣ седѣмъ те хлѣкове, и
като въздѣде хвала прѣло-
ми, и дѣваше ги на оуче-
ниѣ те си да ги слѣгатъ
прѣдъ ни хѣ : и словѣха ги
прѣдъ нарѣдатъ.